

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2020. március 4. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétsége és más bűncselekmény miatt a vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. november 26. napján kihirdetett 1.Bf.407/2019/5. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy mindkét vádlott büntetését megrovás intézkedésre enyhíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 46.000,- (negyvenhatezer) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből a vádlottakat külön-külön 23.000,- (huszonháromezer) Ft - 23.000,- (huszonháromezer) Ft bűnügyi költség terhel.

I n d o k o l á s

- [1] A ...i Járásbíróság 2019. május 27. napján kihirdetett 8.B.96/2018/36. számú ítéletével I. r. vádlottat és II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett zaklatás vétségében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 222. § (2) bekezdésének a) pontja alapján, továbbá szeméremsértés vétségében a Btk. 205. § (3) bekezdése szerint. Ezért I. r. vádlottat halmazati büntetésül 240 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egynapi tétel összegét 1000 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 240.000,- Ft pénzbüntetés megfizetésére 24 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a részlet összegéről 10.000,- Ft-ban megállapítva azt, a részletek megfizetésének idejéről, módjáról, a részletek megfizetése elmulasztásának következményeiről.
- ... II. r. vádlottat halmazati büntetésül 280 óra közérdekű munka büntetésre ítélte. Rögzítette, hogy a közérdekű munkát a II. r. vádlott segéd munkásként köteles elvégezni hetenként legalább egy napon, a heti pihenőnapon, vagy a szabadidejében díjazás nélkül. Rögzítette azt is, hogy ha a munkakötelezettségének önként nem tesz eleget, a közérdekű munka, illetve ennek hátralévő része helyébe fogházban végrehajtandó szabadságvesztés lép. Négy óra közérdekű munkának egynapi szabadságvesztés felel meg. Az átváltoztatás után fennmaradó közérdekű munkának egynapi szabadságvesztés felel meg.
- [2] A Nyíregyházi Törvényszék 2019. november 26. napján meghozott 1.Bf.407/2019/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és mindkét vádlottat az ellenük társtettesként elkövetett zaklatás vétsége (Btk. 222. § (2) bekezdésének a) pontja) miatt emelt vád alól felmentette.
- [3] Megállapította, hogy a vádlottak elkövették a garázdaság szabálysértését (2012. évi II. törvény 171. §), amely miatt az eljárást megszüntette.

A vádlottak terhére rótt szeméremsértés vétsége miatt az I. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 48 óra közérdekű munka büntetésre súlyosította, II. r. vádlottal szemben kiszabott közérdekű munka büntetést 140 órára enyhítette.

A kiszabott büntetést nem halmazati büntetésnek tekintette.

Rögzítette, hogy az I. r. vádlott a közérdekű munkát segéd munkásként hetente legalább egy napon, a heti pihenőnapon vagy szabadidejében díjazás nélkül köteles elvégezni. Ha a munkakötelezettségének önhibájából nem tesz eleget, a közérdekű munka, illetve annak hátralévő része helyébe fogházban végrehajtandó szabadságvesztés lép. Négy óra közérdekű munkának egy napi szabadságvesztés felel meg.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta azzal, hogy II. r. vádlott anyja neve:

[4] A másodfokú bíróság ítélete ellen a kézbesítést követően az ügyészség határidőben I. r. és II. r. vádlottak terhére részbeni felmentésük miatt, társtettesként elkövetett zaklatás vétségében való elítélésük és büntetésük súlyosítása érdekében fellebbezett.

[5] A fellebbviteli főügyészség a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, és átiratában a következőket fejtette ki:

A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 615. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja I. fordulatának megfelelően az elsőfokú bírósággal ellentétes döntést hozott, mert az elsőfokú bíróság által zaklatás vétsége miatt is elítélt vádlottakat a bűncselekmény vádja alól felmentette. A bejelentett fellebbezés joghatályos, amely alapján helye van a harmadfokú eljárásnak. A felülbírálat terjedelme a Be. 618. § (1) bekezdésén és (2) bekezdésén alapul.

A perrendi szabályokat az első- és a másodfokú bíróság betartotta, nem vétett olyan a Be. 607-608. §-ába ütköző eljárási szabályt, amely az ítélet hatályon kívül helyezése mellett az eljárás megszüntetését vagy a bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéleti tényállástól eltérő, a vádlottak részbeni felmentéséhez vezető tényállást állapított meg, amely azonban megalapozatlan az alábbiak szerint:

Hiányos, mert a vádlottak büntetőjogi felelőssége szempontjából jelentős azon ténymegállapítás, hogy a ...ben a vádlottak fenyegetése komoly félelmet keltett, elmaradt (Be. 592. § (2) bekezdésének a) pontja). A bekövetkezett félelem a vádlottak cselekményének eredménye, annak megállapítása a történeti tényállás része.

Megfelelően mutatott rá fellebbezésének indokolásában ugyanakkor az ügyész arra, hogy a félelemérzet bekövetkezésének a bűncselekmény megvalósulása szempontjából nincs jelentősége.

Egyértelmű, hogy az ittas állapotban lévő vádlottak az emberi méltóságot is sértő kijelentéseikkel meg akarták félemlíteni a ...et. A vele szembeni szexuális erőszakkal és a megölésével való fenyegetőzés alkalmasak is voltak arra, hogy benne komoly félelmet keltsenek. Azzal, hogy a nemi szervüket elővették, ennek nyomatékot adtak és egyben megalázó helyzetbe is hozták őt. Helytelen a másodfokú bíróságnak a vádlottak szándékára vont azon következtetése, hogy fenyegető kijelentéseiket nem félelemkeltési célzattal tették meg, hanem magatartásuk szexuális célzatú, provokatív indulati megnyilvánulásként értékelhető, mellyel szexuális töltetű indulataikat vezették le.

[6] A másodfokú ítéleti tényállás részbeni megalapozatlansága az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján és helyes következtetés útján a harmadfokú eljárásban kiküszöbölhető.

A fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítélet tábla változtassa meg a törvényszék ítéletét, a tényállást egészítse ki azzal, hogy a vádlottak magatartása a ...ben félelmet és az azt észlelő ...ban riadalmat keltett. A tudati tényekre vont helyes következtetéssel szükséges továbbá annak megállapítása, hogy a vádlottak fenyegető kijelentéseiket félelemkeltési célzattal tették meg.

Mindezek alapján az ítéletábra mondja ki őket bűnösnek társtettesként személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétségében is (Btk. 222. § (2) bekezdésének a) pontja) és mellőzve a törvényszéknek a garázdaság szabálysértésével kapcsolatos rendelkezéseit. Halmazati büntetésül I. r. vádlottal szemben hosszabb tartamú közérdekű munka büntetést, II. r. vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett fogházbüntetést szabjon ki pártfogó felügyeletének elrendelése mellett.

- [7] Elöljáróban szükséges rámutatni arra, hogy a 2018. július 1. napján hatályba lépett, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 868. § (1) bekezdése felhívásával e törvény rendelkezéseit a 868. § - 876. §-ban meghatározott eltérésekkel a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell, illetőleg a 870. § (1) bekezdése értelmében e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.
- [8] Az ítéletábra az ügyben a Be. 620. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülés tűzött ki.
- [9] A harmadfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az előterjesztett jogorvoslat joghatályos-e, a másodfellebbezés benyújtásának törvényes feltételei fennálltak-e.
- [10] A Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén. A (2) bekezdés b) pontja szerint ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette.
- [11] Az előbbiekből következően a bejelentett ügyészi másodfellebbezés joghatályos.
- [12] Az ítéletábra a harmadfokú felülbírálat kapcsán a következőket emeli ki:
A Be. 618. § (1) bekezdése nyomán a harmadfokú bíróság
a) a másodfokú bíróság ítéletének
aa) a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését,
ab) azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és
b) az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.
(2) A harmadfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint a szülői felügyeleti jogra és a polgári jogi igényekre vonatkozó rendelkezésekről is.
- [13] Az ítéletábra megállapította, hogy mind az első -, mind a másodfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával járt el az ügyben. Nem történt sem feltétlen, sem olyan jellegű relatív eljárási hiba, mely a harmadfokú érdemi elbírálást kizárná.
- [14] A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül mindkét vádlott tekintetében. A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával teljeskörűen lefolytatta az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítást, ítélete azonban a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában írt okból részben megalapozatlan, mert a tényállás helytelen ténybeli következtetéseket is tartalmaz. A törvényszék az ítélet részbeni megalapozatlanságát- helyesen a Be. 593. § (1) bekezdésének b) pontja, tekintettel az 593. § (2) bekezdésére is - oly módon küszöbölte ki, hogy a tényállást az

elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján helyesbítette.

Az így helyesbített tényállás megalapozottá vált a törvényszék álláspontja szerint, így irányadó volt a másodfokú eljárásban a Be. 591. § (1) bekezdése értelmében.

Az ítéletábra megjegyzi, hogy a helytálló jogszabályi hivatkozás ugyanakkor a Be. 593. § (3) bekezdése lett volna.

- [15] A Be. 619. § (1) bekezdése kimondja, hogy a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.
A Be. 619. § (3) bekezdése rögzíti, hogy ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészíti, illetve helyesbíti.
- [16] Az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletének felülbírálatá során megállapította, hogy a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében kisebb mértékben hiányos, megalapozatlan, mely megalapozatlanság (Be. 592. § (2) bekezdésének a) pontja és c) pontja) az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető vált.
- [17] A törvényszék a másodfokú felülbírálat során helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásából azt a megállapítást, hogy a II. r. vádlott ... fenekét is megsimogatta.
A ...i Járási Ügyészség B.204/2018/4. számú vádirata ilyen kitélt nem tartalmazott.
Ugyanakkor mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság figyelmét elkerülte, így ezzel a megállapítással nem foglalkozott, hogy a vádirat történeti tényállásának harmadik bekezdése a következőket írja le:
A vádlottakat először a ... férje ... tanú próbálta csitítani, majd a ... rászólt a vádlottakra, mire a vádlottak a helyszínről eltávoztak.
- [18] Nem vitásan a vádbeli napon a fentiekben megjelöltek megtörténtek, erre tanúnyilatkozatot tettek ... és ..., így ennek megfelelően a tényállás kiegészítendő az elsőfokú ítélet 3. oldalán alulról harmadik bekezdést követően.
- [19] Nyilván leírási hiba ugyanezen bekezdésben ... nevét követően a "gyerek" kifejezés, az "gyere" felszólításra javítandó.
- [20] Rögzítendő az is, hogy a vádlottak távozása után ... telefonon értesítette a rendőrséget, a vádlottakkal szemben rendőri intézkedésre már lakásukon fél óra múlva került sor (rendőri jelentés).
- [21] Az események előzményeként a történeti tényállásban szerepeltetendő, miszerint a vádlottak a vádbeli napon annyira ittasak voltak, hogy alig bírtak megállni lábukon (... tanú előadása), ilyen állapotban - a vádlottak egybehangzó, meg nem cáfolható állításuk szerint - további alkoholt akartak vásárolni magánháznál, és mivel nem sikerült ez, hangoskodtak a ... utcán a ... házához közelében a szám alatti épületnél ...nál (rendőri jelentés adatgyűjtésről, illetve ... tanúvallomása figyelembevételével). Ezt követően jutottak el a ... házához a szám alá.

- [22] Helytálló volt a törvényszék által az elsőfokú ítélet 3. oldal utolsó két bekezdésének mellőzése és annak megállapítása, hogy a vádlottak kihívóan közösségellenes magatartása alkalmas volt arra, miszerint másokban megbotráncozást, riadalmat keltsen.
- [23] A másodfokon eljáró törvényszék által a bizonyítékok indokolt mérlegelésével megállapított és az ítélet tábla által csekély mértékben pontosított tényállás összhangban áll az iratok tartalmával, téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, ezért azt az ítélet tábla a harmadfokú eljárásban is irányadónak tekintette a Be. 619. § (3) bekezdésének I. fordulatának megjelölésével.
- [24] A törvényszék a másodfokú felülbírálat során kifejtette, hogy a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezéseket nem találta alaposnak, nyilván ez úgy értelmezendő, hogy a teljes körű felmentésre irányuló indítványokat nem találta alaposnak, azonban a társtettesként elkövetett zaklatás vétsége miatt emelt vád alól helyesen mentette fel az I. és II. r. vádlottakat.
- [25] A másodfokú bíróság kifogástalanul mellőzte a tényállásból (elsőfokú ítélet 3. oldal utolsó két bekezdése) azokat a megállapításokat, amelyek nem ténybeli, hanem jogi következtetéseken alapultak, így az indokolás részét kell, hogy képezzék (másodfokú ítélet 4. oldal ötödik bekezdése).
- [26] Vélhetően ítéletszerkesztési hibára vezethető vissza a másodfokú ítélet 4. oldalán hatodik bekezdésben az a rész, hogy megalapozott volt az elsőfokú bíróság ítélete, így a törvényszéknek nem volt lehetősége a hitelt érdemlőnek értékelt bizonyítékok eltérő mérlegelésére, eltérő tényállás megállapítására, ennek folytán felmentő rendelkezés meghozatalára. A kiemelt részt mellőzi az ítélet tábla az indokolásból.
- [27] Ezzel szemben a másodfokú ítélet 3. oldal ötödik, hatodik bekezdésében helytállóak az ott tett megállapítások, ezeket tekintette az ítélet tábla meghatározónak a másodfokú ítélet jogi indokolásában, ugyanakkor a jogi hivatkozásnál a Be. 593. § (1) bekezdésének b) pontját és 593. § (3) bekezdését kellett volna felhívnia a törvényszéknek.
- [28] Az irányadó tényállás alapján érdemben megalapozott jogi következtetéseket vont le a törvényszék a Btk. 222. § (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott zaklatás vétsége törvényi tényállását érintően, illetve, hogy ez a vádbeli bűncselekmény nem kerülhet megállapításra a vádlottak terhére, ugyanis a vádlottak által tett fenyegető kijelentések nem félelemkeltési célzattal hangzottak el.
- [29] Már a fellebbviteli főügyész is utalt arra a harmadfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen, miszerint súlyos fokú ittas személyeknél a dühük levezetése érdekében kocsmában mások trágár, fenyegető szavakkal illetése kapcsán fokozottan vizsgálándó, hogy a zaklatás vétségének törvényi tényállása megvalósult-e.
- [30] Az ítélet tábla teljes mértékben osztotta a törvényszék azon álláspontját, hogy a zaklatás lényege abból fakad, miszerint a kilátásba helyezett súlyos következménnyel való fenyegetettség nyugtalanságot kiváltó lelki teherként nehezedik a ...re.
... megöléssel való fenyegetése - figyelemmel az azt követően tanúsított vádlotti magatartásokra is - inkább a ... felé irányuló, szexuális célzatú, provokatív, indulati megnyilvánulásként értékelhető, amellyel a vádlottak a cselekménysor egészét tekintve szexuális töltetű indulataikat vezették be, azzal nem a ... megfélemlítése volt a céljuk.
- [31] Az ítélet tábla a harmadfokú eljárásban a tényállás pontosítása folytán arra is rá kíván mutatni, miszerint a súlyos fokú ittaság állapotában lévő vádlottak úgy értek oda hazafelé menet a ...

házához, hogy előtte további italt kívántak vásárolni, és mivel nem szolgálták ki őket, emiatt ingerült állapotba kerültek, melyet fokozott ...val való találkozásuk, konfliktusuk. ... saját elhatározásából jött ki a házból férjével, valamint ...val, hogy tisztázni próbálja, vajon a vádlottak miért hangoskodnak. A vádlottak részéről ezt követően a ... irányába tett fenyegető, sértő jellegű kijelentések súlyos fokú ittas személyek dühének levezetése közben hangzottak el, nem félelemkeltési célzattal és nem voltak alkalmasak arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsenek. ...ban komoly félelem nem is alakult ki, hiszen rászólt a vádlottakra, mire a vádlottak azonnal el is távoztak a helyszínről. A ... ezután bement a házba és telefonált a rendőrségnek. A rendőrség kb. fél óra múlva intézkedett a vádlottakkal szemben lakóhelyükön.

Rögzíthető azonban, hogy a vádlottak előbbi magatartása alkalmas volt arra, hogy az azt észlelőkben megbotránkozást és riadalmat keltsen. A megbotránkozás erkölcsi felháborodást jelez, míg a riadalom szemben a félelemmel, hirtelen támadt ijedelemből eredő zavartság. A félelem valamely közelgő veszély okozta szorongó érzés, tartósabb állapot, melyre jelen esetben nem lehet következtetést vonni ... esetében az általa tanúsított magatartása alapján. Ezen az sem változtat, hogy a rendőrséget értesítette, hiszen valamely büntetendő cselekmény észlelése során az igazságérzettel rendelkező észlelő személy mindig szükségesnek tartja, hogy azt a hatóság tudomására hozza.

- [32] Mivel a törvényszék által kiegészített és ezáltal irányadó tényállásban írt verbális vádlotti magatartások nem merítették ki a zaklatás vétségének a Btk. 222. § (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott törvényi tényállását, ezért a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a vádlottakat e bűncselekmény vádjá alól a Be. 566. § (1) bekezdésének a) pontjában írt okból - a cselekmény nem bűncselekmény - kifogástalanul mentette fel.
- [33] Kifogástalan a törvényszék azon döntése is, hogy a Be. 573. § (1) bekezdése alapján a vádlottak azzal a magatartásukkal, miszerint ... sértettnek az utcáról az kiabálták, "gyere kifelé, szétbaszunk, megszopatunk, ki ne merjél jönni az utcára, mert megölünk", olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsítottak, amely alkalmas volt másokban megbotránkozás, riadalom keltésére, így elkövették a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs.tv.) 171. §-ában meghatározott garázdaság szabálysértését.
- [34] A törvényszék az elkövetett szabálysértés miatt a vádlottakkal szemben az eljárást a Be. 573. § (3) bekezdése alapján megszüntette, megállapította, hogy a terhükre rótt bűncselekmény mellett annak a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége. A másodfokú határozathozatalakor 2019. november 26. napján az előbbi körben is törvényesen határozott a másodfokon eljáró törvényszék. Ugyanakkor a cselekmény elkövetési idejére figyelemmel - 2018. február 2 - már a harmadfokú határozathozatalakor a 2 éves objektív elévülési idő bekövetkezett, tehát a megszüntetés jogcíme elévülés a Szabs.tv. 2. § (7) bekezdésére és 6. § (6) bekezdésére figyelemmel (EBH2017.B.6.).
- [35] Az ügyészség által a vádlottak terhére részbeni felmentésük miatt, társtettesként elkövetett zaklatás vétségében való elítélésük érdekében bejelentett fellebbezés eredményre nem vezethetett, de a büntetések súlyosítása végett bejelentett fellebbezés sem lehetett eredményes.
- [36] A büntetés kiszabási körülményeket döntően helyesen tárták fel az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróságok, ugyanakkor a zaklatás vétsége bűncselekményhez kapcsolódó súlyosító körülmények, így a társtettesi elkövetés, illetőleg az elszaporodottság mellőzendők.

A szeméremsértés vétsége két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, megállapítandó, hogy a bűncselekmény elkövetése óta több mint két év eltelt, az időmúlás így a büntetési tétel felső határát meghaladja, jelentősnek tekinthető (Kúria 56. BK vélemény III/10.), mely enyhítő körülményként vehető figyelembe.

- [37] A Btk. 64. § (1) bekezdése értelmében megrovásban kell részesíteni azt, akinek a cselekménye az elbíráláskor már nem veszélyes, vagy olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása - ide nem értve az elkobzást, vagyoneklobzást és az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételét - szükségtelen.
A (2) bekezdés kimondja, hogy a megrovással a bíróság vagy az ügyész helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja az elkövetőt, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.
- [38] A büntetés célja a Btk. 79. §-a alapján a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el.
- [39] A Btk. 80. §-ban meghatározottak folytán a büntetést céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.
- [40] Az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékára tekintettel, figyelemmel a vádlottak által elkövetett bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára és bűnösségük fokára, az ítéletábra arra a meggyőződésre jutott, hogy elegendő megrovás intézkedést alkalmazni a vádlottakkal szemben.
- [41] A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.
- [42] Az eddig részletezettek okán az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése megjelölésével a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 623. § felhívásával.
- [43] Az ítéletábra a Be. 617. § alkalmazásával a Be. 613. § (2) bekezdése szerint kötelezte a vádlottakat a Be. 574. § (1) bekezdése és (4) bekezdése megjelölésével is.

Debrecen, 2020. március 4.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. előadó bíró,
Dr. Lányi Csaba Zsolt sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 1.Bf.407/2019/5. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával a mai napon jogerős.

Debrecen, 2020. március 4.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

